

28

SLOVENSKI
ČEBELAR

Glasilo Čebelarskega
društva za Slovenijo

1925

Štev. 5

VSEBINA

Naj le čebele stavijo satje!	65	Opazovalne postaje	74
† Dr. Ferd. Gerstung	67	Društvene vesti	76
Omejevanje trotov	70	Vesti iz podružnic	77
Organizacija	72	Drobiz	80
Najboljše točilo	73	Listnica tajništva	80
Luknjač	74	Listnica upravištva	80

Kako prideláš obilo medu te nauči Žnideršičeva knjiga **„Naš panj“**. Razpošilja M. Humek, Ljubljana. — Cena s poštino vred Din 42.—, za inozemstvo franko Din 44.—

Prodaj 30 čebelnih panjev polovičarjev na 9 okvirjev in 10 eksportnih panjev na 7 okvirjev. Cena po dogovoru. — Josip Mrak, Vič 21.

Prodaj med, trčan, garantiran pitanec, temni Din 25, svetli Din 28, od 50 kg naprej franko kolodvor. Posoda se vrne. Za večje množine primeren popust. Janez Meglen, Potiskavec št. 3., p. Struge na Dolenjskem.

Imam naprodaj 30--35 kranjčev normalne mere, z mladimi maticami. — Cena po dogovoru. Ivan Soklič, p. Dob — Krtina.

12 A.-Ž. novih, nerabljenih panjev na 10 satnic proda takoj F. Florjančič, Dravlje, p. Št. Vid nad Ljubljano. — Cena po dogovoru.

Satnice iz pristnega domačega voska gerstungove in dunajske mere kg po Din 70.— pri večjem odjemu in domačinom primeren popust. — Rudolf Ferleš, Šibenik št. 1., p. Št. Jurij ob juž. železnici.

Prodaj po nizki ceni: čebelnjak za 10 A.-Ž. panjev, prazne panje različnih mer, čebelarsko orodje ter nekaj panjev čebel (kranjčice). — Naslov: Žmuc, Podturjak št. 29., p. Turjak, Dolenjsko.

Prodaj čebelnjak s 43 praznimi kranjči. Cena po dogovoru. — Marija Pogačar, Radomlje pri Kamniku.

Blagovni oddelek čebelarskega društva v Ljubljani oddaja fino izdelane satnice iz prečiščenega voska po Din 60.— za kilogram. Kdor pa prinese vosek v zameno za satnice doplača samo Din 9.— pri kilogramu, od voska se odbije kalo po kakovosti voska. — Vosek plačuje Blagovni oddelek po Din 40.— do Din 45.— za kilogram po kakovosti. — Matična rešetka lažje vrste velja za kvadratni meter Din 94.— Rešetka težka in močna dobro zbrušena, domačega fabrikata Din 14.— za panj. — Blagovni oddelek čebelarskega društva v Ljubljani.

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI
UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE 14.

Letnik XXVIII.

— Ljubljana, 1. maja 1925. —

Številka 5.

Naj le čebele stavijo satje!

P. Angelus.

Eno glavnih pravil umnega čebelarstva je, da ga prilagodimo kolikor mogoče naravi čebele. Ako bi naše domače živali, n. pr. govedo, negovali in oskrbovali proti njeni naravi, bi kmalu propadle.

Tudi čebela je postala domača žival, ker je človek to žuželko udomačil in vzel v svojo oskrbo. Zato je potrebno, da čebelar dobro pozna njeno naravo in življenje, njene nagone in se pri čebelarjenju po njih ravna.

Kakor se je živinorejec od narave živali naučil, kako mora ravnati, da mu uspeva, da je dobra in zdrava, tako se mora čebelar od čebeline narave učiti, kaj ji ugaja, kaj ji škoduje. Narava je najboljša učiteljica in zato naj čebelar kolikor mogoče malo posega v njeno delovanje. Podpira naj pa nagone čebele. Napredno in umno čebelarstvo obstoji baš v tem, da čebeline nagone podpiramo, jih vodimo, omejujemo tako, da ostane žival zdrava, da ohrani svoje lepe lastnosti in nas razveseljuje s svojim marljivim delom.

Naši stari očanci so bili dobri čebelarji in čebelarstvo jim je donášalo dosti medu in voska. Njih ponos je bil, da so imeli dosti rojev in polne posode medu. Tekom stoletij je postala naša sivka marljiva ro-

jilka. Kljub temu nanaša dosti medu, ako je vreme ugodno.

Dandanes pa neprestano poudarjajo: zabranjujmo rojenje kolikor moremo. Kdor hoče imeti kaj medu, ne sme pustiti, da bi čebele rojile, zlasti ne v A.-Ž. panju. Kdor je pripravil čebele do tega, da mu sploh nočejo rojiti, misli, da je dosegel višek umnega čebelarstva. Toda na svojo žalost se mora kmalu prepričati, da mu čebele vedno bolj slabe, donašajo manj, so pogostokrat brezmatične in kar je še takih neprilik. Delal je sicer po najboljših in najnovejših receptih, dosegel pa manj nego njegov sosed, ki je pustil živali v miru, da so po svoje gospodarile in stregle svojim nagonom. O teh čebelinih nagonih pravi pokojni dr. Dzierzon: »Čebele delujejo po svojih nagonih, da ohranijo in razmnože svoj rod. Ti nagoni so: nagon za množitev, nagon za nabiranje in nagon za grajenje. Teh nagonov ne smemo zatirati, ako hočemo, da bodo uspevale, ker panji pešajo, ako ne morejo svojih nagonov udejstvovati.«

O nagonu za množitev je »Čebelar« že večkrat pisal in opozarjal, da ni pravilno, ako rojenje le preveč zaviramo in omejujemo. Tudi je dokazoval, da so naravni roji več vredni nego narejeni, ki so le polovičarske vrednosti, prisiljeni, večkrat napravljeni ob nepravem času in ob neugodnem vremenu.

O nagonu za nabiranje ni treba mnogo govoriti, ker si pač vsak čebelar prizadeva, da bi čebele kar največ medu nanosile. Seveda ni to povsem od čebelarjeve volje odvisno, skrbeti mora le za močne panje, ki pa tudi nič ne opravijo, ako ni vreme ugodno. Vremena seveda čebelar ne more delati.

Govoriti hočem zlasti o nagonu za grajenje satja in trdim, da čebele morajo graditi. Pri čebelarjenju v A.-Ž. panjih in tudi v drugih panjih s premičnim delom je pridelek voska tako malenkosten, da se čudimo, odkod dobivajo čebelarji vosek za satnice. Ker se je A.-Ž. panj močno razširil, je kranjičev čimdalje manj. Iz kranjičev je vsak čebelar dobival mnogo voska, ker če je imel le nekoliko več panjev, je jeseni nekatere podrl in jim pobral med in vosek. Zdaj pa čebelarji pazijo na izdelane sate kakor na najdražji zaklad in pretope le prav stare in črne sate, ki niso več za rabo. Treba bo torej misliti, kako bi povečali pridelek voska. Če bi ga uvažali iz tujine, bi se lahko zelo opekli, ker ne vemo, iz kakih rok bi ga dobili. Lahko bi tudi z njim zanesli razne čebelne bolezni ali pa kupili vosek, ki bi bil pomešan s parafinom, s cerezinom in z drugimi snovmi.

Torej pustimo čebelam, da si bodo satja same delale, četudi bi zaradi tega dobivali manj medu. Čebela mora staviti satje. K temu jo sili naravni nagon. Ob toplen vremenu in ob dobri paši mora mlada čebela graditi. Šele potem, ko je mladica pri stavbi satja izločila iz sebe določeno množino voska in izgubila toliko tolšče, kolikor je je imela preveč v sebi, postane zmožna za delo izven panja: za bero. Ako opazimo, da se je v panju pojavil nagon za postavljanje satja, da čebele daljšajo celice, da grade nad satniki, na steklo ali mrežo, jim moramo dati priliko, da stavijo satje. Seveda se je treba tudi tukaj držati srednje zlate poti. Koliko je baš prav, je odvisno od vremena in paše.

Dandanes rabimo mnogo satnic. Čebelam dajemo kar cele satnice ali pa nasno-

vane satnike. Izdelovanje celih satnic ni pravo stavljenje satja, temuč bolj krpanje. Glavni namen satnice ni, da prihranimo čebelam delo, pač pa, da jih prisilimo izdelovati satje s samimi čebelnimi celicami in da zabranimo trotovino. Satnice bodo čebele le toliko časa lepo izdelovale, dokler prevladuje v panju nagon za grajenje.

V plodišču pustimo na par satnikih vsaj za dlan praznega prostora, da bodo čebele napravile tam trotovino. Trotovina in trotja zalega sta naravna potreba za čebele in matice. Ako ju ni, je to nekaj proti njih naravi. Čebele nekaj pogrešajo in niso več tako pridne. To opazimo zlasti tedaj, ko se med čebelami pojavlja nagon za rojenje. Ako nimajo trotovine, poderejo čebelne celice in napravijo namesto njih trotje. Zato mora biti v plodišču vedno nekaj trotovine, naj čebelarimo na med ali pa na roje. Tudi matica raje ostaja v plodišču, ako sta v njem trotovina in trotja zalega.

Za uspešno čebelarstvo je potrebno, da ima čebelar panje enotne mere in precejšnje zalogo dodelanih satov. Kdor teh nima, ne bo mogel dodobra izkoristiti bogate paše, ki je tako redkokdaj in ki traja včasih le nekaj dni. Ob prav dobrih letinah bo sicer dobil nekaj medu, ob srednjih ali slabih pa malo ali nič. Zadostno zalogo izdelanih satov ima čebelar tedaj, kadar z njimi lahko napolni vse svoje panje, še bolje pa je, ako jih ima nekoliko več.

Kadar čebele pridno grade, lahko pomnožimo s satnicami zalogo dodelanih satov. Te rabimo pomladi, ko razširjamo plodišče. Ta čas bi namreč čebele težko izdelale satnice, ker imajo v panju mnogo drugih opravil. Dodelane sate naj postavi čebelar v panj, ako so v njem nedodelani sati. Drugače dobi preveč trotovine, kar gotovo ni v prid čebelarstvu.

Včasih nastopi dobra paša in čebele vro iz panja, da je veselje. Takrat poje njava nagon za grajenje in se oživlja nagon za bero. Čebelar bi trpel veliko škodo,

ako bi takrat ne imel zadosti izdelanih satov. Ako imajo ob dobri paši čebele dosti prostora za odkladanje medu, ga kmalu zanosijo in tudi matica ne preneha z zaleganjem, kar je velikega pomena. Vemo namreč, da ob dobri paši mnogo čebel hitro opeša in panji postanejo slabi, ako matica nima prostora za zalego.

Kdor čebelari na med, mora imeti zadosti dodelanih satov, ker s tem prihrani dosti medu, ki ga rabijo čebele za napravo satja, čebele bodo pa imele več časa za bero.

Da zabranimo prepogosto rojenje, je zelo koristno, ako vzamemo panju kak sat z godno zalego in ga damo kakemu slabiču. Namesto tega sata pa damo panju praznega. Močnemu panju to ne škodi, ker matica sat kmalu zaleže, slabiča pa z godno zalego najlažje podpremo.

Satnic ne smemo postavljati v sredo gnezda ali pa med dva zaležena sata, temuč vselej le poleg krajnega zaleženega sata in nikdar dveh hkrati druge poleg druge. Satnice denemo v panj le tedaj, ako je paša dobra.

Čebelarški strokovnjaki priporočajo zlasti, da naj skrbimo za to, da je čebelino gnezdo vselej v redu. Uspeh panja je odvisen od dobrega pravičnega gnezda. Le v takem se čebele naglo množe in dobro prezimujejo. Zato mora biti gnezdo tako, kakršno zahteva čebelina narava. Takšno moramo tudi ohraniti. Čebele pričnejo staviti gnezdo precej, ko roj vsadimo. Za zimo ga pa urejajo že v avgustu. Navadno ga urede v panjih s toplim delom prav blizu žrela, takoj za drugim satnikom, v panjih z mrzlim delom pa nekoliko bolj zadi.

Mnogi strokovnjaki so mnenja, da je čebelino gnezdo mnogo bolj primerno, da ugaja čebelini naravi mnogo bolj, ako je iz satja, ki so ga čebele same stavile, ne pa iz dodelanih satnic. S tem, da pustimo roju graditi, pospešujemo naravni nagon za grajenja in tudi čebelarju ni treba toliko trošiti za satnice. Ob dobri paši in ob

ugodnem vremenu izdela roj ravno takrat sate, ako smo mu dali samo osnovo, kakor bi izdelal cele satnice. Začetki pa ne smejo biti le par centimetrov dolgi traki, temuč precej veliki trikoti. Zgornja dva kota morata segati čez ves satnik. Šele ko prično čebele delati trotovino — in to se navadno ne zgodi prvi teden po roju — jim dajmo celo satnico. Takrat pa je gnezdo že dodelano. Izdelovanje gnezda pospešujemo, ako roje pitamo, zlasti če ni paše.

Prav bomo torej čebelarili, ako bomo poznali čebelino naravo, ako bomo znali voditi in uporabljati njene nagone.

† Dr. Ferd. Gerstung.

Prošt Andrej Kalan — Ljubljana.

Blizu Weimarja na Nemškem je 5. marca t. l. umrl po vsem svetu znani, sloveči čebelar Ferdinand Gerstung. Ime Gerstung je znano tudi našim čebelarjem. Ko smo začeli čebelariti s premičnimi sati, so si čebelarji med drugimi vrstami panjev nabavljali tudi Gerstungov panj. In še danes v kakem čebelnjaku naletiš na ta panj.

Poleg tega je Gerstungovo ime važno tudi zaradi tega, ker je naš A.-Ž. panj vzel za satnike Gerstungovo čebelni naravi najbolj primerno mero, t. j. 26×41. (Prim. knjigo: Naš panj. — A. Žnideršič. — Str. 1.) Predvsem pa je Gerstung vreden, da se ga spominjamo, ker je bil velik prijatelj čebele, znanstveno in praktično zelo izobražen v čebelarstvu, znamenit čebelarški urednik in pisatelj, ki je mnogo ledine preoral in kljub raznim zmotam dognal marsikaj, kar bo obveljalo v čebelarstvu svetu tudi še po njegovi smrti. Bil je globokoveren protestantski pastor, ki je, proučujoč skrivnostno življenje čebele, občudoval smotreno delo čebelne organizacije, ki ga je prisilila do spoznanja Boga-Stvarnika, ki se kaže tako velikega v drobnih, neznatnih čebelicih. — Posebno ostane Gerstung nepozaben po svojih znanstveno ute-

meljenih ugotovitvah glede stanovanja čebel, glede oblike satnikov.

Malo tednov pred smrtjo je na željo prijateljev v nemškem čebelarstvu listu »Bienenvater« v številki za januar t. l. objavil sam nekaj svojih živatopisnih črtic. Iz njih naj posnamem nekaj bolj splošno zanimivih podatkov za naše čitatelje.

* * *

Gerstung je bil rojen 6. marca 1860. l. v Vachu ob Verri. Dvanajstletni deček je hodil v pol ure oddaljeno meščansko šolo.

Na tej dolgi poti v šolo je imel mnogo prilike za mladeniške porednosti. Medpotoma je lovil ribe in je rad stikal za ptičjimi gnezdi. Že takrat si je nabral lepo zbirko jajčec raznovrstnih ondotnih ptičev. Tako se je na teh potih seznanil z življenjem ptičev, da je hitro vedel poiskati razna gnezda.

S štirinajstim letom je prišel na gimnazijo v Eisenach. Stanovanje je dobil pri gospodarju, ki je imel doma mnogo raznovrstnih ptičev. Ker so bili tudi žuželkojedi med ptiči, je nabiral zanje mravljinčna jajčka. To ga je napotilo, da se je pričel baviti z življenjem mravljincev, pajkov in čebel. Takrat je izšla Buchnerjeva knjiga:

Iz duševnega življenja živali. Ta knjiga je vzbudila tedaj mnogo zanimanja, ker je razlagala zanimivo delovanje živali in povečevala živalsko dušo na račun človeške duše. Namen ji je bil kolikor mogoče zabrisati bistveno razliko med živalsko in človekovo dušo. Materijalizem je bil takrat v bujnem cvetu. Postanek sveta so razlagali brez Stvarnika in med človekom in živaljo niso hoteli priznati nobenega bistvenega razločka. Gerstung, ki je pozneje obiskaval visoki šoli v Jeni in Heidelbergu, se je že takrat proti temu materialističnemu svetovnemu naziranju odločil za krščanski nazor o početku sveta in človeka, ki priznava Boga-Stvarnika in neumrljivo človekovo dušo. Gerstung pravi, da sta v tem času na izpopolnjevanje njegovega svetovnega nazora mnogo vplivala tedanja učitelja modroslovca Eucken v Jeni in Fischer v Heidelbergu.

L. 1883. je Gerstung bil poslan za pastora v Ifto pri Eisenachu. Tu se je mnogo pečal z gojitvijo kanarčkov, zlasti z bastardiranjem in dognal marsikaj zanimivega o zakonih podedovanja, ki jih je znanstveno odkril in dokazal menih Mendel. L. 1884. je Gerstung dobil v dar prvi panj čebel in jim je ostal zvest do smrti.

Dve leti je tukaj čebelaril samouk z dobrimi uspehi. L. 1886. se je preselil v Osmanstedt pri Weimarju, kjer je ostal do smrti. Že kmalu v začetku čebelarjenja si je omislil večje panje, lesene in pletene, in namesto polovičnih satnikov napravil cele. To se mu je dobro obneslo. Zanimivo je, kako je prišel do opazovanja notranjega življenja čebel. Sam nam to takole pripoveduje:

Pomladi l. 1888. je zašla osa v majhen moj panj z namenom, da si v njem napravi gnezdo. Prav lahko sem opazoval to njeno delo. Videl sem, kako je izdelovala satje in legla jajčeca. Celice je delala v okroglih, spiralnih linijah okrog osrednje celice in v istem redu je tudi v celice odlagala jajčeca. Opazil sem, kako so se po tej vrsti valile ose in kako je prazne celice

osa zopet zasejala z jajčeci. Videl sem, kako je po prvem satu nastal drugi in tretji in se je razvilo osje gnezdo. O tem, kar sem videl, sem mnogo razmišljal, in šinilo mi je v glavo, da tudi čebela najbrže po podobnih zakonih razvija svoje satovje. Da se o tem prepričam, sem odpiral čebelni panj in opazoval. Kmalu sem se prepričal, da je podoba čebelinega gnezda ista kakor podoba osjega gnezda, kar se tiče zakona, po katerem se je satovje razvijalo. S tem sem odkril temeljni zakon, kako se pri čebeli razvijata zalega in družina. Ta temeljni zakon je moje nazore o čebeli in njenem življenju usmeril v popolno novo stran in začel sem presojati panj, to je satovje, jajčka, zalego, čebelo z matico, trota, med, obnožino, vse kot nekako organsko celoto čebele.

S tem pa je zadel Gerstung pri starejših čebelarjih, ki jim je kraljeval Dzierzon, v sršenovo gnezdo. Mlad in neizkušen je Gerstung te svoje nove iznajdbe pretiral, starejšim pa se je za malo zdelo, da bi jih mladenič učil, in tako je iz nespozumljenja prišlo med njimi do hudih preprirov, ki so, kakor se rado zgodi, pustili stvar na strani in se izpremenili v neprijetne, brezobzirne in osebne boje.

L. 1890. je spisal prvo svoje večje delo: Življenje čebele in veselje čebelarjevo (Immenleben — Imkerlust). Istega leta je prevzel uredništvo tednika: Splošni nemški čebelni list (Allgemeine deutsche Bienenzeitung). Tu je objavil svoja znamenitejša dela: Temeljni zakon o razvoju zalege in družine (Das Grundgesetz der Brut- und Volksentwicklung), Turinški dvojčič (Der Thüringer Zwilling), ki ga je na podlagi omenjenega temeljnega zakona priredil v svojem čebelnjaku, kjer je gojil do sto panjev. Nadalje je spisal brošuro: Resnica in bajka o skrivnostnih življenjskih pojavih pri čebeli (Wahrheit und Dichtung über die geheimnisvollen Lebensvorgänge der Biene). Tu razklada, kako hrana vpliva na razvoj čebelne, matične in trotove zalege. Vsaka Gerstungova nova knjiga je vzbu-

dila ogenj v strehi pri starejših čebelarjih. Zamerili so mu posebno, ker se je postavil v svojih trditvah tudi proti Dzierzonu, ki je takrat vžival prav posebno slavo med čebelarji.

Gerstung je vsled tega postal precej osamljen. Založnik njegovega lista in njegovih knjig se mu je skujal. Moral je odstopiti od lista. Pa takoj je ustanovil nov list: Nemško čebelarstvo v teoriji in praksi (Die deutsche Bienenzucht in Theorie und Praxis). Ta svoj list je urejeval 32 let do svoje smrti.

Ker so njegovi nasprotniki glede organskega pojmovanja čebele in trditve, da je oblika čebelinega doma okroglo-eliptična, še vedno kljubovali, je posegel po odločilnem sredstvu. Fotografiral je čebelino gnezdo zalege in to podobo je objavil. S tem je premagal, kakor pravi, nasprotnike in jim usta zamašil, ker je proti njim v ogenj postavil — čebele same.

Boji so se nato polegli, Gerstung pa je izdal svojo učno knjigo o čebelarstvu (Der Bien und seine Zucht), ki je izšla že v četrtri izdaji.

Poleg listov in knjig, ki jih je izdajal, je zasnoval tudi mnogo poučnih tečajev. Napravil je tudi pod vodstvom svojih sinov tovarno za izdelovanje čebelarskih potreščin, ki mu je dobro nesla. V zadnjem času pa baje ni več uživala splošnega zupanja.

Ko završuje Gerstung svoj životopis, pravi: Ne da bi se hvalil, lahko rečem, da nisem zastoj živl in delal. Naj tisočerim obilno koristijo sadovi mojega dela! Imel sem veliko nasprotnikov, pa tudi mnogo zvestih čebelarskih prijateljev. Prav posebno pa ga je razveselila vest, da ga je ob njegovi šestdesetletnici vseučilišče v Jeni za njegove zasluge na čebelarskem polju imenovalo za častnega doktorja, čast, ki je dozdej, kolikor je meni znano, dohitela samo še znamenitega švicarskega čebelarja dr. Kramerja, ki je pa tudi že med mrtvimi.

To bi bil kratek opis Gerstungovega življenja in dela. Životopis nam kaže, kako velik čebeloljub je bil Gerstung. Kaže nam, kako se je resno celo svoje življenje trudil, da se je glede čebelarstva vedno bolj znanstveno izpopolnjeval.

Trajna zasluga njegova je njegov znanstveno utemeljen dokaz, da so panj — matica, čebela, trot — enoten organizem. K tej enoti prišteva Gerstung tudi satje, med in obnožino. Za te svoje trditve je postavil temeljne zakone, po katerih panj nujno urejuje svoje življenje in svoje delo.

»Stara čebelarška šola,« pravi Žnideršič v svoji knjigi »Naš panj« str. 5, »je pripisovala čebeli inteligenco in si je vse nerazumljive pojave pri njej razlagala s človeškega stališča.« — Dognano je, da čebelo vodi naгон pri njenem delu, ki se vrši brez napredka vedno po določenih naravnih, neizpremenjenih zakonih. S tem je Gerstung res pregnal iz čebelarstva mnogo poezije. To mu je stara čebelarška šola opravičeno očitala, toda znanstveno stališče je za napredek čebelarstva večjega pomena nego poezija, s katero so stari proslavljali čebelo. Vendar pa je vkljub tem določenim neizpremenljivim zakonom še vedno v panju toliko lepega, vzvišenega in pesniškega, da bo pesnik po milosti božji še lahko marsikatero lepo pesem zapel o čebeli.

Druga trajna Gerstungova zasluga je, da nam je docela odkril vse skrivnosti čebelinega gnezda; da ima gnezdo obliko krogle, da matica zalega jajčeca po strogem naravnem redu. Bolj natanko o tem dobiš v Žnideršičevi knjigi »Naš panj«, stran 5., 6., 7.

Tretja zasluga njegova je, da nam je podal uspehe svojih preiskav o razvoju čebele na fiziološki podlagi, nauk, ki ga je imenoval: »nauk o hranilnem soku«, da namreč hrana; med, obnožina, voda odločuje o razvoju čebele.

Četrta trajna Gerstungova zasluga je, da nam je za velikost in obliko sata podal znanstveno utemeljene dokaze. Čebela po-

trebuje primerno velik prostor, da se vsestranski pravilno razvija. To je pri nas zasluga zlasti Žnideršičevega panja, da se pravilno ozira na to bistveno zahtevo glede prostora, da s tem omogočuje pravičen razvoj čebelinega življenja. Seveda ni da bi moral biti uprav A.-Ž. panj; lahko je tudi panj druge vrste, le da se pri tem ozira na zgoraj omenjene zakone glede oblike satovja.

Kadar bomo Slovenci govorili in pisali o napredovanju našega čebelarstva, se bomo spominjali tudi Gerstunga in njegovih zaslug za razvoj čebelarstva.

Omejevanje trotov.

Hinko Peternel

Kakor živinorejec tako bi moral tudi čebelar paziti ne samo na kakovost ženskih, ampak tudi moških živali, ako hoče izboljšati plemo. Živinorejčevo stališče je seveda neprimerno lažje nego čebelarjevo, ker živinorejec svojevoljno odločuje plemenitev izbrane ženske živali z izbrano moško, čebelar pa ne more doseči več nego verjetnost, da se izbrana matica oplodi z enim izmed številnih trotov izbranega panja. Na plemenski postaji se izpremeni verjetnost v gotovost.

To je sicer že nekaj, ampak ne še toliko, da bi bil s tem zagotovljen uspeh. Dočim more večče živinorejčevo oko presoditi sposobnost izbrane moške živali, je čebelarjevim očem popolnoma nevidna plemenitev in seveda tudi nemožna sodba o trotu, ki je plemenil izbrano matico. Kakor so bikci ene in iste krave, oplemenjene z enim in istim bikom, raznih lastnosti, tako je gotovo tudi pri trotih ene in iste družine. Narava si pomaga sama s tem, da po svojih železnih zakonih vsak panj sam od sebe izpodredi mnogo trotov, dasi jih ne potrebuje več nego največ štiri: za matice izrojenca, drujca, tretjeca, v skrajnem slučaju četrtega roja. Da narava skrbi za izpodrejo večje množine tro-

tov, čeprav so potrebni le štirje in manj, se zdi marsikomu zapravljanje moči. Toda to ne more biti zapravljanje, ampak je potreba.

Novodobno čebelarstvo hoče popraviti naravo uprav pri izpodreji trotov. Omejiti hoče njihovo izpodrejo na skrajno potrebo. To uče že desetletja, in vem da bo trajalo še dolgo, preden se čebelarji odresejo pred-sodkov o trotih, o katerih so jim drugi ne-prestano trobili, da mnogo porabijo, ko-ristijo pa nič. Kljub temu hočem s svojo razpravo, ki ima podlago na desetletnih obsežnih izkušnjah, svariti pred prevelikim omejevanjem trotov.

Prvi pogrešek novodobnih čebelarjev je, da preveč omejujejo množitev trotov. Na-rava silí čebele, da jih odgoje več stotin, da je potem mogoča izbira najboljših pri plemenitvi. Nasprotno pa izbere napreden čebelar enega, največ dva panja, da bi troti tega ali teh dveh panjev oplemenili 30 ali še več matic, ki jih potrebuje za svoje čebelarstvo. Če uvažujemo, da iz-podredi vsak panj vsaj toliko trotov za štiri matice, kolikor jih da izpodrediti čebelar za 30 in več, ni verjetno, da ravna pravilno. Nasprotno lahko trdimo: napredni čebelarji dajo svojim panjem proizva-jati premalo število trotov. Zato se ude-ležujejo prahe tudi manj vredni troti.

Pa ugovarjal bo kdo, češ, mnogo trotov mnogo porabi, bomo premalo točili! Pola-goma, prijatelj! Ni tako! Zahajal sem v večje čebelnjake in opazoval razvoj in do-nos družin v svojem čebelarstvu. Vedno ista podoba! Prijatelj čebelar se je ustavil pri enem panju in mi pripovedoval: Ta panj je izredno priden. Pomisli! Dal sem mu delati trotovino, zalegati trote, da mi oplodijo mlade matice, in kljub temu sem našel medišče polno. Z drugimi družinami pa nisem bil kaj zadovoljen, ker so tu in tam ušle matice v medišče ali pa je bilo preveč medu v plodišču in manj v me-dišču.

Ker sem leto za letom opazoval pri svo-jem čebelarstvu isto, sem začel misliti, ali

nisem morda sam kriv manj povoljnih uspehov zaradi doslednega omejevanja trotov. Odločil sem se, da pustim vsaj oni polovici panjev, ki sem je imel za boljšo, staviti trotovino in proizvajati več trotov. Uspeh je bil presenetljiv. Vsi panji, ki so proizvajali več trotov, so bili oblagodar-jeni s polnimi medišči, drugi ne. Naslednje leto sem pustil, da so si zaredili trote v tistih panjih, ki so bili po mojem mnenju slabejši, v nekaterih panjih pa, ki so bili dozdevno najboljši, sem jih pa zatiral. Na-točil sem tisto leto iz panjev, ki so bili po mojem mnenju slabi, kljub temu, da so smeli staviti trotovino in rediti trote, več medu nego iz dozdevno najboljših panjev, ki sem jim pa branil gojiti trote. Od ta-krat ne omejujem več trotov v nobenem panju, ampak pustim vsem, da stavijo no-vo trotovino in zaležejo primerno število trotov. Uspeh je dober, medu natočim do-volj kljub temu ali uprav zaradi trotov, matice v tistih panjih, ki zaostajajo v donosu, zamenjavam z mladimi iz najbolj-ših. Sedaj, ko sem se iz poizkusov prepri-čal, da preveliko omejevanje trotov ško-duje donosu, se mi dozdeva, da sem našel vzrok temu pojavu. Panju, ki mu skoro popolnoma zabranim gojitev trotov, se zdi lastna matica bolna, z eno besedo sumljiva, zato taki panji nimajo pravega razpoloženja, so vedno v neredu in pogo-stoma preležejo.

Sicer pa troti ne porabijo toliko medu, kakor sodimo običajno, ampak žive največ od obnožine, ki jo donajajo čebele vsaj pri nas raje čez potrebo nego premalo.

Še drugi pogrešek napravljamo glede trotov v novodobnem čebelarstvu. Povsod uče, naj dajemo prostora trotovini bolj na kraju čebelnega gnezda, torej zadi in ob strani, nikakor pa ne sredi medišča, in si-cer zaradi tega, da matica ne zalega pre-zgodaj trotov. To je popolnoma zgrešeno. Matico prisilimo na ta način, da preskoči kak satnik in zalega ob robu plodišča. Po-sledica tega je, da morajo čebele ogrevati vse plodišče in ob hladnih jutrih ne mo-

rejo izletavati na pašo. Uprav zjutraj pa naberejo lahko vode, da morejo potem brati na cveticah, kakor hitro medijo. Zaleganje trotov s tem ne zabranjujemo, če spravljamo trotovino v skrajni kot plodišča. Mnogo uspešneje zabranjujemo prerano zaleganje trotovo s tem, da spomladi izrežemo pri prvem pregledovanju vso staro trotovino, kjerkoli jo najdemo. S tem dosežemo, da morajo čebele šele staviti novo trotovino, tega pa ne morejo pred izdatno pašo. Ko pa se začne obilna paša, je itak prav, da imajo priliko, da stavijo satje. Takrat je tudi čas, da začenjajo izpodrediti trote. Dočim matice spomladi ne zalega rada mladega satja, zalega novo trotovino s pravo slastjo. Čebelar, ki izrezuje spomladi staro trotovino, zabranjuje prerano zaleganje trotov, dobi nekaj voska in dobi popolno razvite trote, ker so izrejeni v celicah, ki so brez srajčic prejšnjih žerk.

Ugovor, da čebelar na ta način pripušča panjem, ki so manj vredni, da proizvajajo malovredne trote, malo ali nič ne drži. Umni čebelar vedno odbira matice od najboljših panjev, torej ima same dobre matice. Ako se izkažejo čebele, ki jih zalegajo take izbrane matice, manj vredne, je kriv temu trot, ki je matico oprášil, a troti, ki jih zalegajo te matice, imajo le lastnosti svojih izbornih mater, torej so izborni za pleme. Ako pa vemo, da so troti tega ali onega panja manj vredni, lahko zabranimo slabim trotom plemenitev s tem, da zadržujemo take panje v razvoju, tako da pridejo troti teh panjev prepozno na svetlo, da bi upoštevali pri prašenju mladih matic.

Organizacija.

Fr. D. Jug.

Dandanes je tako rekoč organizirano vse človeštvo. Poleg političnih, socialnih in kulturnih organizacij imamo še različne stanovske in delavske ter tudi strokovne

organizacije. Pri nas v Sloveniji imamo vrh drugih organizacij še jako razširjeno »Kmetijsko družbo«, poleg nje »Čebelarstvo« ter »Sadjarsko in vrtnarsko društvo«. Vsako izmed njih ima tudi svoje strokovno glasilo.

»Slov. Čebelar«, ki izhaja že osemindvajset let, je mnogo storil za povzdigo čebelarstva v Sloveniji. List prinaša le reči, ki spadajo v čebelarstvo stroko. Do sedaj je vršil svojo dolžnost z najboljšim uspehom, kajti žrtvovale so se zanj naše najboljše moči. Le žal, da so nekateri zmožni pisatelji preminuli, nekaterim pa so se peresa skrhalo in roke onemogle. V zadnjem času se gospod urednik skoraj v vsaki številki pritožuje, da ni dopisnikov, člani pa le žele, da bi čitali kaj lepega, poučnega in zanimivega. Ali naj urednik piše sam vse članke? To pa že ne gre!

Pri 2000 članih, ki jih ima čebelarstvo v Sloveniji, bi moral »Čebelarjev« urednik dobivati toliko gradiva, da bi lahko izbral in le najboljše spise objavljati. Zato je nujna potreba, da bi se člani malo bolj zanimali za svoje glasilo. O tem hočem podati nekaj misli in nasvetov.

1. Pri vsaki organizaciji, ki ima svoje glasilo, je dolžnost članov, da svoj list podpirajo in razširjajo. To velja tudi za člane čebelarskega društva, ki naj list podpirajo ne le z denarjem, ampak tudi s članki, in z dopisi. V »Čebelarju« lahko piše vsak član, pa tudi drugi, ki imajo kaj čebelarske izobrazbe in zmožnosti za pisanje.

2. Kaj naj pišemo v svoje glasilo? »Čebelar« je odprta knjiga vsakemu članu. V njem sme objavljati vsak svoje želje, misli in nasvete, zlasti o tem, kar se tiče napredka v čebelarstvu. Sploh vse čebelarske zadeve in zanimivosti spadajo v »Čebelarja«. Sem spadajo tudi zanimivosti iz inozemskih listov in tudi to, kar smo koristnega videli ali slišali bodisi pri domačih čebelarjih ali pa na kakšnem potovanju. Poglavitno je, da je reč, o kateri pišemo, tudi resnična.

Urednik »Čebelarja« ne gleda na izumetničene in visoko učene članke, ampak le na stvarne in obče koristne, kar je količkaj porabnega, rad objavi.

3. Zakaj se nekateri člani branijo pisati v »Čebelarja«? Poznam nekega gospoda, ki ima v svojem čebelarstvu prav lepe uspehe. Vprašal sem ga, zakaj nič ne piše v »Čebelarja«. Odgovoril mi je, da zato ne, ker se noče izpostavljati in se boriti s kritiki. — Taki člani so napačnega naziranja! Pametne kritike se ni treba bati, kajti po dobrih kritikah in raznih razpravah v našem glasilu, smo že čestokrat prišli pri raznih kočljivih rečeh do pravega cilja, oziroma do edinosti. Kritika mora biti zmerna, stvarna, ne žaljiva ali celo osebna. Na zmernost kritike mora še posebej paziti urednik, da ne pusti koža čez mejo.

4. Kdor ima kako dvomljivo zadevo bodisi v čebelarstvu samem ali v pašnih razmerah in katerekoli težave, da sam ne ve prav ukreniti, naj se je nikar ne boji objaviti v »Čebelarju«! Stvar mu bode gotovo pojasnjena od ene ali druge strani. Če bomo drug do drugega odkritosrčni, bomo s tem drug drugemu pomagali do napredka. Čebelarji naj le primejo za pero, a ne samo akademsko izobraženi, ampak tudi taki, ki nimajo višje šolske izobrazbe, da le znajo prav obdelati tvarino, katero bi radi objavili. Spis naj pa dajo kakemu zmožnemu prijatelju v predelavo za tisk. Urednik ima pa nalogo, da presodi, kaj je za javnost, kaj ne. Ako vrže kak spis v koš, naj mu zato nihče ne zameri, ker je on odločilen sodnik.

5. Tisti člani in čitatelji, ki »Čebelarja« radi čitajo, pa nimajo zmožnosti za pisanje, ali pa ne marajo v »Čebelarja« pisati, naj se spomnijo, da so le s pomočjo našega glasila napredovali v čebelarstvu. Zato naj iz hvaležnosti izkušajo čebelarškemu društvu pridobiti še katerega novega člana. Saj je znano, da napredujejo le tisti, ki so organizirani pri čebelarškem dru-

štvu, v katerem je naš vodnik »Slov. Čebelar«. Drugih neorganiziranih čebelarjev, ki čebelarijo še po starem kopitu, je pa od leta do leta manj. Koliko jih je samo letos izginilo s površja spričo slabe lanske letine! Zato kličem vsem: Vsi na delo za povzdigo našega čebelarskega društva z našim glasilom vred!

Najboljše točilo.

Točilo — najvažnejše orodje v modernem čebelarstvu — so, odkar je bilo izumljeno, neprenehoma izpopolnjevali in izboljšavali. Vsako leto nam je prineslo kak izboljšani ali vsaj novejši sistem, tako

da je bil napredni čebelar, ki si je hotel omisliti točilo, vedno v zadregi, za kateri sistem bi se odločil. Vsak teh sistemov je imel svoje prednosti, pa tudi svoje hibe, in izbira je bila v resnici težka.

Iz te zadrege nas je rešilo novo točilo, kateremu moramo priznati velike prednosti mimo vseh dosedanjih sistemov.

Slika nam kaže tako točilo najnovejšega sistema, ki naj ga sprejmejo naši napredni čebelarji s prepričanjem, da jim bo rabilo še v pozni starosti prav tako, kakor danes in ga ne bodo nikdar vrgli med staro šaro. Točnost, praktična porabnost in trpežnosti tega točila so tolike lastnosti, da ostane za vedno prvovrstne vrednosti, dokler bomo sploh uporabljali točila z ročnim pogonom.

Za točilo je uporabljen prvovrstni material, ki ne more izlepa odpovedati. Majhno, fino kolesje je iz bron in je skrito v ličnem okrovu, ki je ali iz bron ali pa iz litega železa, kakor kdo želi. Ves ta okrov s kolesjem vred zavzema samo nekaj kubičnih centimetrov prostora. Kolesje se samo od sebe sproti ob vrtenju maže, treba mu je le, morda na nekaj let, kolikor pač točilo bolj ali manj uporabljamo, dodati nekaj vazelina. Glavno kolesje vrh osi ima zareze, ki so podobne vijugastim zarezam na polževi lupini. Te zareze so v zvezi z večjim gonilnim kolescem, tako da se os s košem, ki vanj postavljamo medeno satovje, vključ zložnemu, povsem mirnemu in silno lahkemu pogonu vrti z izredno naglico. Spodnja konica osi tiči v bronasti podlagi.

Gonilo je z dvema medenima vijakoma pritrjeno na glavni obroč. Če hočeš točilo osnažiti in ga vzeti vsaksebi, je treba, da primeš z desno roko desni, z levo pa levi vijak, in oba obenem nekoliko odnehaš in že si točilo razdril in pripravil za snaženje. Prav tako hitro boš točilo zopet sestavil za uporabo.

Obod točila je iz debele, najboljše bele pločevine, dulec pa iz bron in je ponikljan. Na dulec je pritrjena zapora, ki jo z lahko gibljivim vijakom neprodušno zapremo.

Če si po našem društvu omisli kdo to točilo, ki je soliden domač izdelek, bo z njim vsekdar zadovoljen in si ne bo nikdar

želel dobiti kaj boljšega, novejšega in popolnejšega.

Blagovni oddelek ima taka točila v zalogi in jih oddaja po 1000 Din z okrovom iz litega železa, točila z bronastim okrovom pa stanejo 1100 Din.

Luknjač.

Blagovni oddelek čebelarskega društva je oskrbel povsem izvorno pripravo, s katero je mogoče prav lahko in hitro napravljati luknjice v satnike. Ako delamo luknjice z navadnim šilom ali pa s svedrčkom, je delo, če ne precej utrudljivo in dolgočasno, pa gotovo zelo zamudno. Če si pa nabavimo to novo pripravo, narejamo luknjice igraje in posebno naglo. Igla, ki je vdelana v močno pripravo iz medi in se premika z vzmetjo, zadene vselej prav v sredo 25 mm širokega satnika. Tudi ta priprava je domačega izdelka, močna in trpežna. Čeprav jo rabijo mnogi čebelarji, se ni še primerilo, da bi se bila igla zlomila ali pa priprava, ki jo najdeš v ceniku čebelarskih potrebščin pod imenom »Luknjač«, drugače poškodovala.

Če bi se pa ob kaki posebno trdi grči vendar primerilo, da bi se igla zlomila, jo prav lahko nadomestiš z novo.

Luknjač ne stane mnogo, stane namreč samo 36 Din in ga je dobiti v blagovnem oddelku našega društva.

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič — Ljubljana.

Marec 1925. Razvoj čebel, ki je v februarju vzbujal najboljša upanja, je v tem mesecu zelo zaostal. Ta pojav je bil viden zlasti v drugi in zadnji tretjini opazovalne dobe. V drugi tretjini je padlo in obležalo nekaj snega, in živo srebro se je skrčilo ponoči do 10° C pod ničlo. Podnevi je le s težavo prekoračilo 10° C nad ničlo

ali je pa ostalo pod označeno mejo. Let čebel je ponehal. Cvetje na planem je pomrznilo. — Proti koncu meseca so se vremenske razmere izboljšale, zginitil je sneg, a rastlinje si ni takoj opomoglo.

Poraba medene zaloge je bila velika. Zopet je padlo vsled lakote več plemenjakov, pa ne samo kranjičev temveč celo A.-Ž. panjev. Slučaj se je pripetil v Tacnu. V Žužemberku je nekaterim čebelarjem pobrala brezbriznost tri četrtine panjev. V Spod. Ložnici je tudi pomrlo nekaj družin. V Rožnem dolu in Cezanjevcih so pitali.

G. poročevalcu v Cezanjevcih se je baje zadušil panj, ker je sneg zamašil panjevo žrelo. Vsled bolezni ni mogel na panje redno paziti.

Zagonetno je, da so odmrli panji, ki so imeli dovolj hrane. Iz Žužemberka pišejo: »Dne 23. t. m. mi je prominul eksportni panj kljub obilni zalogi ajdovega medu. Prejšnji dan je še povsem normalno izletaval.« — V Ljubljani mi je znan čebelar mimogrede javil tri slične slučaje. Iz kratkih in pomanjkljivih poročil vzroka ne moremo zanesljivo ugotoviti.

Poročila govore, da je mnogo matic pomrlo. Osirotele panje so čebelarji združili s sosednimi. Ljudje vse premalo pazijo na starost in pravočasno izmeno matic. Saj tudi v naših čebelnjakih redkokje najdete beležke o stanju družin. Spomin ne zmore vsega.

V Vržeju tatvinam ni konca. Sedaj so bili tatje v poročevalčevem paviljončku za dunajske panje in odnesli iz enega nekaj medu.

Društvene vesti

Druga seja širšega odbora dne 8. aprila 1925.

Navzoči gospodje: prošt Kalan, Humek, Mesar, Vokač, Šmajdek, Močnik, Jurančič, Peterlin, Verbič Ivó, Verbič Josip, Okorn Jože.

Odsotni: Babnik, Strgar, Črnež, Bukovec.

G. predsednik je otvoril sejo, pozdravil navzoče člane in konstatiral sklepčnost.

Dnevni red: Čitanje zapisnika. — Zapisnik zadnje seje širšega odbora ter tudi zapisnika obeh sej načelstva so se prečitali in odobrili.

»Slov. Čebelar«. — Tajnik je poročal, da društvo list pošilja v 1600 izvodih. Stare člane bo odbor še enkrat opozoril, naj poravnajo članarino. Za risbe začetnih črk za list je dovoljen izredni kredit 2000 Din, za ilustracijo pa mesečno 300 Din. — Uredništvo »Čebelarja« toži, da ima premalo sotrudnikov, ter prosi, naj ga gospodje dopisniki bolj podpirajo. List smo poslali samo onim, ki so ga plačali, dočim smo ga drugim brez ozira na osebo ustavili.

Tajnik je tudi prečital dopis, ki ga je društvo poslalo viški podružnici.

Poročilo je odbor vzel na znanje.

Blagovni oddelek. — G. ravnatelj Mesar je poročal o stanju blagovnega oddelka ter predložil vzorce orodja, ki ga je blagovni oddelek naročil. Cene potrebščinam je bilo vsled ugodnih nakupnih cen mogoče znižati tako, da so sedaj konkurenčne. Glede steklenic nismo še dobili ponudb, zaradi tega je zadeva odložena do prihodnje seje.

Potovalni pouk. — Tajnik je poročal o prireditvi tečajev, ki se bodo vršili maja in junija meseca. Tečaj za podeželske predavatelje se je iz tehničnih razlogov odložil za nedoločen čas.

Opazovalne postaje. — G. profesor Verbič je poročal o poslovanju posameznih postaj. Za prihodnje leto se bo poročevalska služba preuredila ter se bodo v mesečnih poročilih objavljali rezultati za dve leti nazaj.

Tehtnice, ki smo jih svoječasnó naročili iz Celja, so zelo netočne.

Blagajnikovo poročilo. — G. blagajnik je poročal o društveni imovini. Poročilo je odbor vzel na znanje. Najemnina za društveno zemljišče naj se iztirja.

Slučajnosti. — Odbor je sklenil, da društvo založi enotno transportno posodo za med. G. Žnideršiča in Doktoriča je zaprositi, da v tem pogledu pomagata društvu z nasveti. Humek je poročal, da namerava g. Žnideršič ustanoviti čebelarško zadružo. Z odobravanjem vzeto na znanje. — Prošnji g. Poliča se je ugodilo. Čebelarskima podružnicama Sv. Lovrenc v Slov. goricah in v Ormožu se naklonita po dva A.-Ž. panja. — G. Krambergerju od Sv. Urbana se odda en A.-Ž. panj za polovično ceno. — Prošnji g. Zupančiča in g. Frančiča je odbor odklonil. — Za udeležnike društvenega občega zbora naj se napravi vloga za polovično vožnjo.

Celodnevni praktični čebelarski tečaji.

3. maja v Sred. Gameljnah pri čebelnjaku g. Virka. Začetek ob 10 dopoldne.

3. maja v Planinski vasi pri Trbovljah pri čebelnjaku g. Ahaca ob 10 dopoldne.

10. maja v Kozjem v osnovni šoli ob 9 dopoldne.

10. maja v Radečah pri Zidanem mostu pri čebelnjaku g. Muniha v Vrhovem ob 9 dopoldne.

17. maja v Rogaški Slatini v društveni sobi pri Tirolcu ob 10 dopoldne.

17. maja v Horjulu pri čebelnjaku g. Andreja Bastarde v Vrzdencu ob 9 dopoldne.

21. maja v Kamniku ob pol desetih v frančiškanskem samostanu.

21. maja v Ormožu v osnovni šoli ob 9 dopoldne.

21. maja v Borovnici pri čebelnjaku g. župnika Štrajharja ob 9 dopoldne.

24. maja v Ljutomeru pri čebelnjaku g. Pušenjaka ob 9 dopoldne.

24. maja v Radovljici pri čebelnjaku g. Kleindiensta na Gorici ob 9 dopoldne.

31. maja v Metliki v osnovni šoli ob 9 dopoldne.

31. maja v Britofu pri Kranju pri čebelnjaku g. Rozmana ob 9 dopoldne.

1. junija v Črnomlju pri čebelnjaku g. J. Fugine ob 9 dopoldne.

Čebelarji, udeležite se tečajev točno in v obilnem številu!

Vesti iz podružnic

Podružnica pri Sv. Benediktu v Slov. goricah je izvolila na občnem zboru dne 19. februarja t. l. naslednji odbor: za predsednika Fr. Sal. Gomilšeka, župnika pri Sv. Benediktu; za podpredsednika Tomaža Kralja, posestnika v Ihovih; za tajnika in blagajnika Matijo Mavriča, posestnika v Negovi; za odbornike pa Cirila Vrečo, Blaža Urbaniča, posestnika v Ščavnici.

Podružnica Sv. Marjeta pri Moškanjcih je imela redni občni zbor dne 11. januarja t. l. Udeležba je bila dobra. Podružnica šteje kakor lani 26 članov. Trije lanski člani so nas sicer zapustili, češ, zakaj bi bil član, saj nimam od podružnice nobene koristi. Za lani je bilo to res. Pomisliti pa je treba, da je podružnica šele lani ustanovljena in da v prvem letu pač ni mogoče nabaviti vsega, kar posamezni člani potrebujejo. Pristopili so trije novi člani. V preteklem letu je priredila podružnica prireditve; 1. junija predavanje. Predaval je g. Jurančič o gnilobi. Navzočih je bilo 40 čebelarjev. 9. junija smo napravili vrtno veselico, ki je dobro uspela. Razen tega smo imeli dve diletantski predstavi in eno popoldansko zabavo s plesom. — Blagajna izkazuje Din 2982-38 dohodkov. Nabavili smo stiskalnico za satnice veliko 25×40 cm, Rietschejev parni topilnik najnovejšega se-

stava in podružnični žig. Stiskalnica in topilnik sta na razpolago vsem članom brezplačno pri predsedniku. — Izvoljen je bil tale odbor: za predsednika Slavko Mikle, za podpredsednika Jurij Valenko, za odbornike Ignacij Čokl, Franc Brodnjak in Franc Kostanjevec, za blagajnika Ivan Geč, za delegata pa Franc Miklavec. Podružnica prosi, da ji društvo priredi enodnevni tečaj maja ali junija meseca. Ob sklepu je bila izrečena želja, naj bi se posamezni člani bolj zanimali za prireditve in tudi sami pomagali do uspehov. Pri članih naj bi veljalo isto geslo kakor pri naših ljubljankah — čebelicah: Vsi za enega, eden za vse!

Čebelarska podružnica v Metliki je imela občni zbor dne 21. decembra 1924. l. v metliški šoli. Predsednik g. Luka Jenko je pozdravil navzoče čebelarje, ugotovil sklepčnost in otvoril zborovanje. Namesto odsotnega tajnika je poročal blagajnik, da zaradi vremenskih neprilik ni bilo že naznanjenih predavanj na Suhuro in na Štek-ljevco, katerih pa pozneje ni kazalo več prirediti. Za člane je podružnica nabavila novo točilo. Glede točila je zbor sklenil, da ga imajo člani po tri dni brezplačno na uporabo, za vsak nadaljnji dan je pa treba plačati po 10 Din odškodnine. Nečlanom se izposojuje točilo proti odškodnini 140 Din za tridnevno uporabo, a za še daljšo proti dnevni odškodnini 10 Din. — Blagajnik je poročal, da je bilo v letu 1924. 1205 Din dohodkov, 1203 Din pa izdatkov; preostanek znaša 2 Din. Poročilo se je odobrilo. — Za delegata za društveni občni zbor se je določil g. Luka Jenko, za njegovega namestnika pa gosp. nadučitelj Konrad Barle. Čebelarsko društvo v Ljubljani prosi podružnico, naj priredi dvodnevni tečaj na bin-koštno praznike pri čebelnjaku g. Barleta v Metliki, ki naj bi obsegal pouk o prestavljanju in prehod iz čebelarstva z nepremičnim satjem na čebelarstvo s premičnim delom.

Čebelarska podružnica v Starem trgu pri Ložu je imela občni zbor dne 18. januarja t. l. Predsednik Jernej Dimic je otvoril zbor, pozdravil navzoče in ugotovil sklepčnost. Blagajnik je podal poročilo o dohodkih in stroških v minulem letu. Podružnica ima Din 61'25 prebitka. Pri volitvi so bili izvoljeni: za predsednika Jernej Poje, posestnik na Vrhnikih št. 39; za odbornike pa; Valentin Avsec na Vrhnikih, Jože Šepec v Starem trgu, Jože Palčič in Jakob Janežič na Vrhnikih. Na zboru je bilo sklenjeno z ozirom na to, da ima podružnica majhen delokrog, da prevzame predsednik tajniške in blagajniške posle. Soglasno se je sklenila prošnja na centralo, naj priredi letos čebelarski tečaj.

Občni zbor čebelarske podružnice za Ptuj in okolico je bil dne 6. januarja t. l. V preteklem letu je štela podružnica 21 članov ter je imela dve poučni predavanji, en razgovor, dve odborovi seji in en občni zbor. Naš načelnik je razstavil na obrtni razstavi v Mariboru svoj panj, ki ga je izumil, in je prejel za to zlato kolajno in priznalno diplomu. Na občnem zboru so mu člani oficijelno čestitali na izrednem uspehu. — Naši člani so imeli 8 košev in 158 panjev s premičnim delom. Med temi so prevladovali Kunčejevci in A.-Ž. panji. Precej je bilo tudi dunajčanov, gerstungovcev in amerikancev. — Podružnica je imela 1488 Din dohodkov in 1435-50 Din stroškov. Blagajnik je dobil razrešnico. Izvoljen je bil naslednji odbor: Ivan Podgoršek, mizarški mojster na Bregu, za načelnika; za njegovega namestnika pa Franjo Rišner, uradnik srez. pogl. v Ptuj; za tajnika in blagajnika nadučitelj Fr. Jamšek; za odbornike Franjo

Kancler, mizarski mojster na Hajdini, in Fr. Podgoršek, grajski knjigovodja na Bregu; za delegata pa davčni nadupravitelj Drag. Sorman iz Ptuja, in za namestnika Anton Hertiš iz Sv. Lovrenca na Dravskem polju. — Zbor je sklenil, da letos priredi en enodneven in en dvodneven čebelarški tečaj. Nekateri člani so izrekli nezadovoljnost zaradi ostre »čebelarjeve« pisave proti čebelarjem drugega strokovnega naziranja. S to kritiko so končno soglašali vsi navzoči. Na predlog g. Sormana se bodo uvedli čebelarški sestanki. Prvi tak je bil nato na pustno nedeljo ob 10 dopoldne pri znanem čebelarju Berliču v ptujskem Narodnem domu. Čebelarški pozdrav!

Čebelarška podružnica v Rogatcu je imela redni občni zbor dne 11. januarja t. l. v Rogatcu. Prečitali in obravnavali so se razni dopisi. Društveni načelnik je podal letno poročilo, blagajnik pa poročilo o stanju blagajne. Izrekla se mu je zahvala in dal absolutorij. Izvolil se je naslednji odbor: za načelnika Tone Stefanciosa, šol. uprav. v Gabrju; za namestnika dr. Franc Bratanič, zdravnik v Rogatcu; za blagajnika Maks Stefanciosa v Rogatcu; za odbornika Simon Sekirnik, vpok. nadučitelj v Gabrju, in Leopold Berc, sedlar v Rogatcu. — Zbor je sklenil, da želi podružnica predavanje koncem maja meseca pri šolskem čebelnjaku v Gabrju pri Rogatcu. Snov: Ogrevanje rojev in poletna čebelarška opravila. Drugi čebelarški sestanek naj bo v mesecu juliju pri Sv. Florijanu, tretji pa v mesecu avgustu v Žetalah. Za delegata za društveni občni zbor je bil izbran gosp. Tone Stefanciosa, za njegovega namestnika pa g. dr. Fr. Bratanič.

Čebelarška podružnica v Rogaški Slatini. V tukajšnji podružnici opazujemo v zadnjem času znatno nazadovanje števila članov, odnosno splošno zanemarjanje čebelarstva. Kdo je temu kriv? Na to vprašanje lahko z mirno vestjo odgovarja vsak, ki se čuti naprednega čebelarja. Ako vsak ni imel znatnega dobička v minulem letu, misli, da se mora ne samo nad čebelami maščevati, temveč tudi skupno delo v podružnici zanemarjati, čes, zakaj bom plačeval članarino, če pa nimam nobenega dobička od podružnice. Da ni tako, naj navedem samo to: v minulem letu je tukajšnja podružnica razpečala 125 kg medu, in to samo od svojih članov. Med je plačevala kilogram po 35 Din. Prosim člane, naj povedo, če so še kje drugje tako drago prodali svoj čebelni pridelek? Jaz mislim, da ne. Nadalje je podružnica zastoj izdelovala 12 kg satnic, to pa samo članom. Izdatke je podružnica sama poravnala. Končno je podružnica v minulem letu prodala po nabavni ceni približno 700 m deščic za satnike. Prevozne in druge stroške je trpela podružnica. V tekočem letu bo kupovala med in oddajala deščice samo članom. Navedel sem koristi podružnice samo na kratko. Vse druge ugodnosti bodo pojasnjene na občnem zboru, ki se bo pravočasno naznanil. Na žalost moram ugotoviti, da se je napovedanega občnega zбора dne 6. januarja t. l. udeležilo samo 5 članov in da zaradi tega občni zbor tudi ni bil sklepčen. Tovariši čebelarji, spomnite se svojih dolžnosti in pristopite k podružnici, kajti samo s skupnim delovanjem bomo dosegli to, kar je čebelarju potrebnega. Mnogi dosežani člani ne dobe prihodnje številke »Čebelarja« zaradi tega, ker niso plačali članarine. Zato prosim, naj agitirajo tisti člani, ki so plačali članarino, da tukajšnja podružnica doseže vsaj tisto število članov kakor lansko leto. Torej na delo za napredek čebelarstva!

Občni zbor podružnice v Kranju je bil dne 6. januarja t. l. Predsednik in tajnik sta bila zaradi bolezni odsotna. Podpredsednik je otvoril občni zbor in ugotovil sklepčnost. Blagajnikovo poročilo in računi so bili v redu; v blagajni je gotovine Din 567.40. Izvoljeni so bili: za predsednika Ivan Japelj iz Kranja, za podpredsednika in blagajnika Jernej Ručigaj iz Kranja, za tajnika Jožef Železnikar iz Olševka, za odbornika pa Jernej Rozman iz Britofa in Jožef Udir iz Besnice. Za delegata je bil izbran Jernej Ručigaj. Podružnica prosi, da bi bil čebelarški tečaj, če je mogoče, dne 24. maja t. l. v Britofu pri Jerneju Rozmanu. Podružnica prosi, da bi bil vosek bolje sortiran, da bi dobivali tisti čebelarji, ki dajo lep vosek, tudi lepe satnice.

Čebelarška podružnica v Tacnu pod Šmarno goro je priredila dne 28. decembra 1924 predavanje in občni zbor pri Ivanu Snoju v Tacnu. Predaval nam je tajnik osrednjega društva g. I. Okorn o prestavljanju in o prevažanju čebel v pašo. Ob povoljni udeležbi nam je nad dve uri razlagal in nas poučeval o naprednem in praktičnem čebelarstvu. Člani so z veseljem poslušali njegov pouk. Predsednik se mu je lepo zahvalil ter ga prosil, naj priredi spomladanski tečaj na prvo majevo nedeljo popoldne v Srednjih Gamelnah pri tovarišu Virku. Takoj po predavanju je bil občni zbor. Predsednik je konstatiral sklepčnost ter podal besedo tajniku, ki je prečital zapisnik lanskega občnega zboru in poročal, da je imela podružnica v preteklem letu 16 članov in 2 odborovi seji. Blagajnik je poročal, da je bilo v l. 1924. dohodkov 80 Din, stroškov za nabavo čebelarškega orodja pa 135 Din; v blagajni je še 126 Din iz prejšnjega leta. Pri volitvah je bil izvoljen dosedanji odbor, za delegata pa podružnični predsednik Ivan Snoj, za namestnika Martin Medved.

Čebelarška podružnica v Trbovljah je imela občni zbor dne 6. januarja t. l. v trboveljski šoli. Društveni tajnik Omerzu je poročal, da je imela podružnica v preteklem letu 29 članov. Odbor je rešil 11 dopisov. Podružnica je priredila 1 predavanje, 1 čebelarški tečaj, 1 čebelarško zabavo z razstavo medu in peciva. Blagajnik Omerzu je izkazal Din 2753.53 Din prejemkov in Din 1014.50 izdatkov, tedaj Din 1793.03 prebitka. Iz prebitka kupi podružnica parni topilnik za vosek. Računska pregledovalca Jenko in Goropevšek sta pregledala račune in jih našla v redu. Na dan zborovanja je pristopilo 25 članov. Za l. 1925. je bil izvoljen naslednji odbor: za predsednika Fr. Lebar, šolski upravitelj; za namestnika Jože Hauk, podjetnik; za tajnika in blagajnika K. Omerzu, učitelj in posestnik; za odbornika pa Alojz Igričnik, rudar, in Miloš Ačkun, paznik. Za računsko pregledovalca sta bila izbrana Jože Goropevšek in Metod Jenko, za delegata na občni zbor pa Lekar in Jenko. — Podružnica prosi, naj osrednje društvo priredi majnika meseca t. l. v Trbovljah, pri čebelarju Ahacu čebelarški tečaj in uredi v Trbovljah opazovalno postajo.

Občni zbor čebelarške podružnice pri Sv. Janžu na Dravskem polju je bil na dan sv. Treh Kraljev v gostilni g. Žela. Izvoljen je bil naslednji odbor: za predsednika Alojz Selinšek, za podpredsednika Vinko Brodnjak, za tajnika Anton Ekart, za blagajnika Ivan Potočnik, za odbornike Ivan Kac, Iv. Brumec, Lovro Kröpl, Ivan Kancler, za delegata Anton Ekart, za njegovega namestnika pa Ivan Potočnik. Zbor je napravil načrt za letošnje delovanje. Podružnica si namerava nabaviti stroj za

sekanje matičnih mrež, nadalje bo tudi delovala z inserati v društvenem listu. Poučno predavanje naj bi bilo dne 3. maja t. l. Pričetek ob 8. uri dopoldne v šoli. Snov naj bi bila: Združevanje, ojačevanje slabičev, narejeni roji, vzreja matič itd. Ker tukajšnji čebelarji ne poznajo vseh pridobitev naprednega čebelarstva, je pač treba razlagati tako stvarino, ki je za začetnike koristna.

Občni zbor čebelarke podružnice v Šoštanju je bil dne 6. januarja t. l. v hotelu »Jugoslaviji« v Šoštanju. Izvoljen je bil naslednji odbor: za predsednika Anton Kosi, za tajnika in blagajnika Ivan Melanšek, za odbornike Anton Potočnik, Franc Forštner, Martin Bizjak, Valentin Kožel, za delegata Anton Potočnik, za njegovega namestnika pa Ivan Melanšek. — Podružnica prosi, da bi osrednje društvo priredilo predavanje koncem maja meseca kakšno nedeljo dopoldne pri čebelnjaku predsednika Antona Kosija v Šoštanju.

Čebelarke podružnica v št. Rupertu na Dolenjskem je imela občni zbor dne 1. januarja t. l. V preteklem letu je imel odbor šest sej. Pri njih je razpravljalo o podružničnih in raznih čebelarških zadevah. Predsednik je imel kratka predavanja: a) o zasilmem in spekulativnem pitanju; b) o najvažnejših opravilih pred ajdovo pašo in med njo; c) o omejevanju in preprečevanju zalege pri panjih, določenih za podiranje; č) o ojačanju plemenjakov; d) o prezimovanju v mediščih. Odbor je odgovarjal tudi na razna vprašanja. Ako nas bo zadostno število in bodo člani želeli ter tudi v primernem številu prihajali, bomo tudi letos imeli poučne sestanke, ki naj bi nas vzpodbujali in vne-mali za nadaljnje čebelarstvo delo. Podružnica je štela lani 9 članov, ki ostanejo tudi letos zvesti, razen enega — graščaka. Sicer v tem okolišu ni mnogo čebelarjev, ker pašne razmere niso baš posebno ugodne, vendar upajmo in delajmo na to, da pridobimo v svoj krog še nekaj takih, ki jih ne odbija članarina in imajo zmisel za organizacijo in napredek. — Odobril se je račun za leto 1924. Dohodkov je bilo Din 414-50, stroškov pa Din 339 75 p, torej preostanka Din 74-75, od katerega je 50 Din naloženih v hranilnici. V novi odbor so bili izvoljeni: Aleksander Lunaček za predsednika, Fr. Arh za namestnika, Mätija Brezovar za tajnika, Maks Kurent za blagajnika in Anton Reje za odbornika. Za delegata za društveni občni zbor je bil določen Aleksander Lunaček, za njegovega namestnika pa Maks Kurent. Ker panj s slabo izvršenim premičnim delom odvrča čebelarje od naprednega čebelarjenja, naj podružnični člani odvetujejo izdelovanje A.-Z. panjev po nevednih in v mizarsem poslu neizvežbanih čebelarjih ter naj priporočajo za to mizarja I. Odlazka z Vesele-gore, ki jih natančno po meri izdeluje. — Sprejeti so bili naslednji predlogi do osrednjega čebelarškega društva: a) Iz blagovnega oddelka naj društvo ne oddaja niti enemu nečlanu niti ene stvari po isti ceni, temveč za 20% dražje nego članom, ki se izkazujejo s člansko legitimacijo ali s potrdilom dotične podružnice, da je naročnik njen član. b) Društvo naj ne kupuje voska v inozemstvu. c) Društveno glasilo naj redno objavlja cene medu in voska.

Čebelarke podružnica za Laški okraj je imela občni zbor dne 26. decembra 1924. l. Predsednik je otvoril občni zbor ter konstatiral sklepčnost. Pregledovalca računov sta blagajno in račune pregledala ter našla vse v redu. Dohodkov je bilo Din 1942-55, stroškov Din 1835, torej preostanka Din 107-55. Iz prejšnjega leta je naloženih 52 Din.

Naročilo se je načelniku, naj izkuša nabaviti stikalnico za vosek. Načelnik je ponudil kamenje za čebelarški dom, pa brez uspeha, ker je bila letina slaba. Občni zbor je bil razglašen že na lanskem obnem zboru ter se je določilo, naj bo tudi v bodoče na Štefanov dan. Razen tega je bil tudi pri cerkvi razglašen, kar se bo tudi v bodoče zgodilo. Za načelnika je bil izvoljen M. Hrastnik, posestnik v Brstniku; za podpredsednika Janez Gostinc, rudniški paznik v Rečici; za tajnika Anton Petek, posestnik v Strmcu; za blagajnika Janez Deželak, posestnik v Radobli; za odbornika Martin Popole, župan v Marijinem gradu; za delegata Michael Hrastnik, posestnik v Brstniku; za namestnika Jožef Šanca, posestnik v Padežu.

Čebelarke podružnica v Slovenjgradcu je imela občni zbor dne 11. januarja t. l. v Slovenjgradcu v gostilni pri Eicholzerju. Načelnik je pozdravil vse navzoče člane ter otvoril zborovanje. Ob odsotnosti blagajnika je poročal načelnik, da je bilo l. 1924. Din 983-11 dohodkov in Din 743 pa stroškov. Prebitka je Din 240-11, ki je v tukajšnji okrajni hranilnici naložen. Izvoljen je bil naslednji odbor: za načelnika Miroslav Ferk, posestnik v Slovenjgradcu; za njegovega namestnika K. Barle, učitelj in veleposestnik v Šmartnu; za tajnika Ivan Kollman, posestnik in lesni trgovec v Šmartnu; za blagajnika Martin Dular, posestnik v Šmartnu; za odbornika pa Franc Seivnik, posestnik v Radušah, in Fran Popič, veleposestnikov sin v Starem trgu; za delegata je bil določen Miroslav Ferk, za namestnika pa Franc Slivnik; za pregledovalca računov pa Franc Popič in Franc Slivnik. Po izvolitvi se je začel živahen razgovor o čebelarških zadevah, posebno pa o spomladanskem krmiljenju. Za tukajšnji hriboviti okraj je nabava cenejšega sladkorja nujna potreba. Spričo deževja ob ajdovi paši niso čebele nabrale zadostne hrane za zimo. Večina čebelarjev je morala panje združiti, pa vendar prihajajo že zdaj čebelarji pravit, da so jim vse čebele od gladu pomrle. Zbor je predlagal, naj bi odbor po velikem županu poizkušal pravčasno dobavo sladkorja po znižani ceni. V prvi vrsti naj bi se oziralo na čebelarje v hribovitih in mrzlejših krajih, kjer je bila lanska suša zelo neugodna, da bi mogli čebelarji ob ugodnih dneh februarja meseca že krmiti in s tem še kak panj rešiti, sicer bo tukajšnje čebelarstvo uničeno za več let. Zategadelj tudi člani izstopajo od društva, ker jim ne moremo ničesar nuditi. Zbor je sklenil, naj podružnica osrednje društvo prosi, da nam pošlje potovalnega učitelja za predavanje sredi maja meseca. Vršilo naj bi se na tukajšnji osnovni šoli.

Podružnica v Kamniku priredi celodnevne tečaj na Vnebohod dne 21. maja v franciškanskem samostanu v Kamniku. Začetek točno ob pol desetih. Vse čebelarje se vabi k obilni udeležbi. Pri tečaju se bo dopoldne oziralo bolj na starejše čebelarje, popoldne pa na začetnike. — Odbor.

Čebelarke podružnica za Celje in okolico priredi v nedeljo, dne 10. majnika t. l., ob 15. uri popoldne na vrtu g. Kosija na Bregu pri Celju svoj prvi letošnji poučni sestanek. Od poseta tega sestanka bo odvisno, če se bodo sestanki v prihodnjih mesecih nadaljevali ali ne. Na živilen obisk vabi odbor.

Čebelarke podružnica na Jezerskem je imela občni zbor dne 28. decembra 1924. l. v hotelu »Kazini« na Jezerskem. Navzočih je bilo 10 članov. Nekateri so se opravičili. Predsednik je pozdravil navzoče, konstatiral sklepčnost in otvoril

zborovanje. Tajnik je prečital zapisnik občnega zbora lanskega leta. Bil je brez popravka soglasno odobren. Letošnje leto ni bilo nobene odborove seje. — Dalje je tajnik poročal, da je najstarejši član in odbornik, ki je imel mnogo veselja do umnega čebelarjenja, gospod Matevž Karničar, letošnje leto umrl. Podružnica je priredila čebelarstvo veselico, pri kateri je bilo 444 Din čistega dobička. Tajnik poroča, da so pri dveh čebelnjakih opazili, da so čebele ob božičnih praznikih nosile obnožino. Teža v tem kraju in ob tem času še nikdar niso videli. Že drugič je obči zbor predlagal, da bi čebelarstvo delalo na to, da se sprejme zakon, s katerim bi mogla država dati čebelariskim društvom sladkor po znižani ceni.

Ugotovili smo, da je v okolišju tukajšnje podružnice 13 panjev dunajčanov in 50 panjev kranjčev, vendar pa niso vsi ti čebelarji člani podružnice, ker jim je članarina previsoka in se izgovarjajo, da nimajo ničesar od društva.

Glede pouka ni zbor ničesar sklenil.

Čebele prevažamo na ajdovo pašo v Češnjevk in Pšenično polico pri Cerkljah. — V Češnjevku sta dva čebelnjaka, v katere dovažamo približno 160 panjev čebel, razen tega so pa še v bližnjih vaseh čebelnjaki, ki se ob ajdovi paši napolnijo še z drugimi čebelami tako, da je v tem kraju preveč čebel.

Zbor je tudi sklenil, naj odbor zaprosi društvo, da pošlje A.-Ž. panj, ki ga je tukajšnji podružnici obljubil že v začetku februarja meseca l. 1924.

V odbor so bili izvoljeni: Peter Roblek, za načelnika in blagajnika; Jožef Krainer, za namestnika in tajnika; za odbornike: Janez Volavčnik, Anton Nachtigal, Franc Muri; Franc Muri-Offner, za delegata.

Drobiž

Cena vosku je padla. Za posebno lepo blago plačujejo v Ljubljani le 40 Din. Ur.

Hojev in smrekov med imata v sebi mnogo mangana, železa, fosforove kisline in apna. Zato prav posebno ugodno vplivata na tvorbo kosti, zlasti pri deci, ki je obolela za angleško boleznijo (rahitis). Te vrste med je analiziral švicarski kemik Elser po prizadevanju dr. Arnharta. Po »Bienen-Vatru«. — Ur.

Uganka. Trije ljubljanski čebelarji smo imeli l. 1917. svoje čebele na skupnem pasišču pod Krimom. Hoja je medila nenavadno obilno. Jeseni, ko smo čebele domov pripeljali, so bili panji težki kot svinec, dasi smo poprej že trikrat točili. Jaz sem poizkušal jelov med iztočiti, namesto njega pa čebelam klasti sladkor, da bi zanesljivo v redu prezimile. Par panjem sem res pobral med iz plodišč, pa sem kmalu s tem delom nehal, ker sem uvidel, da se to sploh ne da izvršiti tako gladko in brez škode za čebele, kakor pišejo in priporočajo.

Prišla je zima. Sneg je zapadel tako na debelo, da niti do čebel nisem mogel. V začetku

januarja meseca sta moja tovariša tožila, da so jima čebele postale grizave in da jih bo konec. In res je griza pri njih strahotno gospodarila. Težko mi je bilo pri srcu in nisem si upal do svojega čebelnjaka. Navsezadnje se pa nisem mogel premagati, da ne bi šel tja. V svoje veliko veselje sem dognal, da pri meni ni sledu o grizi in da čebele prezimujejo prav mirno. Pravil sem o tem tovarišema, ki tega nista mogla verjeti. Takoj drugi dan sta prišla k meni in sta se na svoje oči prepričala, da sem jima pravil resnico.

Vsi trije smo se čudili temu izrednemu pojavu, ki si ga nismo mogli razlagati drugače nego s tem, da smo bili mnenja, da moje čebele zato niso postale grizave, ker jih zadi nisem odel s slamnico in so prezimovale bolj na hladnem. Mnogo ugank sem z leti rešil, ta je pa ostala nerešena. Ur.

Detelja — Hubam. Lansko leto sem na njivi nekega gospodarja zasejal kake 4 kvadratne metre detelje Hubam. Zrasla je do poldrugega metra visoko in cvetela belo. Čebele so bile neprestano na njej v gostih in mislim, da je dobro medila. Letos je ni še na izpregled. Menim, da nima bodočnosti, ker je živina nič kaj ne mara. Sicer sem pa to vrsto detelje opazil tudi po tukajšnjih travnikih. Najbrže je bila z umetnimi gnojili zanesena.

Arnošt Adamič, Tomišelj.

Še enkrat Frančič. K »Poslanemu« čebelarke podružnice v Novem mestu je prejelo uredništvo tole izjavo:

Podpisani izjavljam, da sem pred enim letom poslal Francu Frančiču iz Rateža na njegove večkratne prošnje in mnoga izpričevala dva panja gerstungovca s čebelami v dar, pa še danes ne vem, ali ju je prejel ali ne.

Ivan Sajevec, čebelar,
v Stari vasi pri Postojni.

LISTNICA TAJNIŠTVA.

Vse sotrudnike »Slov. Čebelarja« prosim, naj blagovolijo pošiljati vse doptse redno na naslov g. urednika, rač. nadsvetnika Avgusta Bukovca, Ljubljana, Gruberjevo nabrežje 14. Tudi podružnice naj pošiljajo vsa poročila, katera naj se objavijo v listu, na zgoraj navedeni naslov.

LISTNICA UPRAVNIŠTVA.

Vse podružnice prosimo, naj opozore lanske naročnike (člane), ki za tekoče leto niso še plačali članarine, da nam vrnejo l. štev. letošnjega »Čebelarja«.

Gospodarske knjige

Janša, Nauk o čebelarstvu

Tretja izdaja. Priredil Frančišek Rojina. Z dodatkom Albertijev-Znidaršičev (A.-Ž.) panj. M. Humek. Din 24.—

Humek, Praktični sadjar.

Zbirka najvažnejših sadjarskih naukov, pojasnjena s 24 barvnimi prilogami in 92 slikami v tekstu. Vezana Din 120.—

Slovenska kuharica.

Priredila S. M. Felicita Kalinšek. Velika izdaja s slikami v besedilu in 33 barvnimi tabelami v naravnih barvah. Sedma izdaja. Vezana Din 220.—

Sadje v gospodinjstvu.

Kratek navod o ravnanju s sadjem, o domači sadni uporabi in o konserviranju sadja in zelenjavi. Za gospodinje in dekleta prir. M. Humek. Pojasnjeno s 13 barv. prilog. in 42 slik. 30 Din.

Gospodinjstvo.

Navodilo za vsa v domačem gospodinjstvu važna opravila. Priredila S. M. Lidvina Purgaj. S 156 slikami. Zdravstveni del spisal dr. Franc Dolšak. Din 40.—

Nasveti za hišo in dom.

Za vsako gospodarstvo in gospodinjstvo velevažna in koristna knjiga. Priredil I. Majdič. Din 32.—, vezana Din 48.—

Sadno vino ali sadjevec.

Navod, kako ga izdelujemo in kako z njim ravnajmo, da dobimo okusno in stanovitno pijačo. Z 42 pod. Sestavil M. Humek. 20 D.

Breskev in marelica.

Navodilo, kako ju vzgajamo in oskrbuje. Z 22 slikami in 2 barvnimi tabelami. Sestavil M. Humek. Din 12.—

Naše gobe.

Navodilo za spoznavanje užitnih in strupenih gob. S 75 barvnimi tabelami. Sestavil Ante Beg. Slike izvršil Dragotin Humek, ravnatelj meščanske šole. Vezano Din 100.—

Kubična računica

v novi meri s pridejano naštevanko do 100. Pregledna in praktična strokovna knjiga za posestnike in lesne trgovce. Sestavil Janko Dolžan. Vez. Din 30.—

Računar

v kronski in dinarski veljavi. (Hitri računar.) Vezan Din 30.—

Zemljepisni atlas

kraljevine SHS. Izdalo društvo slovenskih profesorjev. Sedem podrobnih zemljevidov. Izvršil ing. Viktor Novak. Din 48.—

Slovenci.

Zemljepisni, zgodovinski, politični, kulturni, gospodarski in socialni pregled. Napisal Fran Erjavec. Vezan Din 60.—

Gospodarska geografija.

(Zgodovinski razvoj trgovine in prometa. Naravni pogoji in človek. Produkcija. Trgovina. Promet in njegova sredstva.) Sestavil dr. Vinko Sarabon. Vezana Din 48.—

Parni kotel.

Navodila kurjačem, posestnikom parnih kotlov itd. Spisal ing. Gvidon Gulič. Din 30.—

Ojačen beton.

Učna knjiga za stavbne šole in stavbne obrtnike. I. del. Izračunavanje konstrukcij za visoke stavbe iz ojačenega in neojačenega betona. Spisal ing. Jaroslav Foerster. Din 30.—

Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

ki jih ima v zalogi blagovni oddelek Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani, Jugoslovanska knjigarna, Pred škofijo (poleg stolne cerkve).

P r e d m e t	Cena	
	Din	p
A.-ž. panj na 9 okvirov najnovejšega sestava: kompleten z vsemi pritliklinami (s pripravo za prevažanje)	300	—
Isti na 10 okvirov, najnovejši in najpreciznejši izdelek	325	—
Baloni za 1 liter Din 8.—, z odprtim podstavkom vred	16	—
Baloni z zaprtim podstavkom za pitanje iz medišča	18	—
Deska za pritrjevanje satnic	6	—
Euskol - zavitek	7	—
Garnitura za vdélavo satnic (dvojni topilnik za vosek, cevka za lepljenje)	35	—
Kapa, čebelarska, za odpiranje (s tkanino)	45	—
Kolesce za vtiranje žice	—	—
Kozica zaklopna za odlaganje obljudenih satnikov	25	—
Luknjač (za hitro in lahko vrtanje luknjic v okvirčke)	36	—
Matičnice (kletke) raznih vrst od 2 do 13 Din	—	—
Ista z oddelkom za hrano za razpošiljanje po pošti	3	—
Mreža, žična za okenca (pocinkana), kvadratni meter	46	—
Nastavek s taco za odkrivanje satja ob točenju medu	100	—
Nož za izpodrezavanje satja	10	—
Nož za odkrivanje satja	10	—
Odvijač za vijake	3	—
Pipe, čebelarske	65	—
Pitalnik za A.-ž. panj iz bele pločevine	18	—
Posode za med, pločevinaste, à 4 kg	16	—
Iste za 55 kg	200	—
Iste (leseni sodi) za 50 kg	50	—
Posoda za čiščenje medu z dvojnim sitom	120	—
Ravnalec (priprava za uravnavanje satnikov v A.-ž. panju)	6	—
Rapršilnik za škropljenje čebel z medeno vodo Din 6.—, s cevko Din 10.—	—	—
Razstojišča, pločevinasta, namesto kvačic za 9 ali 10 okvirčkov	1	50
Rešetka, matična, močna (domačega fabrikata) za 1 panj	14	—
Rešetka, matična, šibkejša nebrušena za m ²	94	—
Rokavice, čebelarske	—	—
Satnice 39×23 cm, kilogram	60	—
Sipalnik, lesen, za A.-ž. panje na 9 in 10 satnikov	25	—
Sito za čiščenje medu, leseno	20	—
Isto pločevinasto	20	—
Spone za rokave, I. vrste, par	—	—
Iste II. vrste, par	—	—
Stiskalnica za umetno satje	—	—
Strgulja za snaženje A.-ž. panjev	10	—
Šablona, jeklena in zabijač (priprava za pritrjevanje kvačic)	20	—
Ščetica za ometanje čebel	8	—
Šilo za vrtanje luknjic	3	—
Točilo za med, najnovejšega sistema, pločevinasto za 3 okvire 27×41 cm	1000	—
Točilo za med z bronastim okriljem	1100	—
Topilnik s svetilko in žličko za lepljenje satnic Din 40.— in	50	—
Topilniki za voščine	80	—
Vilice za odkrivanje satja	38	—
Zapahi za žrela:	—	—
a) kovinski enostranski	2	—
b) leseni (Trinkov sestav)	1	—
žica v klobčiču, dkg	—	50
Kovinski deli za A.-ž. panj:	—	—
a) 6 finih palic 40 cm à Din 1-25	7	50
b) 2 nosilca za matično rešetko à Din 1-50	3	—
c) 2 tečaja za vratca à Din 1-75	3	50
d) 4 tečaji za brade à Din —50	2	—
e) 2 mreži za okenca à Din 4-50	9	—
f) 4 zapahi za okenca à Din Din —75	3	—
g) 2 zaporici za zaklopnico à Din —20	—	40
h) ¼ kg kvačic	5	—
i) 1 kljukica za vratca	—	50
j) rešetka za 1 panj zelo močna, brušena	14	—